

Procesorski registri



TEME

- Interni registri
- Programski dostupni registri



Uvod

- ALU (centralni deo procesora) izvršava instrukcije nad operandima.
- Pošto je ALU kombinaciona mreža, neophodno je da u procesoru postoje memorijski elementi – registri za čuvanje operanada i drugih potrebnih sadržaja.

Vrste procesorskih registara

- interni registri ne može im se programski pristupiti,
 već im pristupaju ugrađeni algoritmi po kojima se instrukcija izvršava
- □ programski dostupni registri pristupa im se programski, tokom izvršavanja instrukcije



Interni registri

- Skup internih registara <u>definiše projektant</u> prilikom projektovanja procesora u skladu sa primenjenim načinom projektovanja.
- Služe za čuvanje sadržaja u različitim fazama izvršavanja instrukcije, s tim da se sadržaj može koristiti <u>samo u okviru te instrukcije</u> (a ne neke druge).
- Interni registri obuhvataju kontrolne i statusne registre.
- Pripadaju <u>organizaciji računara.</u>



Kontrolni registri

- Pri izvršavanju instrukcije, obično se koriste sledeći kontrolni registri:
 - programski brojač (Program Counter) PC,
 sadrži adresu naredne instrukcije koju treba dohvatiti iz memorije
 - instrukcijski registar (*Instruction Register*) *IR*,
 sadrži instrukciju koja je poslednja uzeta iz memorije
 - memorijski adresni registar (Memory Address Register) MAR, sadrži adersu lokacije u memoriji
 - memorijski registar podatka (Memory Data Register) MDR, sadrži podatak koji treba upisati/pročitati iz memorije
- □ PC se <u>inkrementira implicitno</u> nakon svake instrukcije, ali se može postavljati i <u>eksplicitno instrukcijama skoka</u> (tada je programski dostupan)



Statusni registar

- Statusni registar PSW (Program Status Word) sadrži uslovne kodove i neke statusne informacije.
- PSW se sastoji od određenog broja bitova,
 tj. <u>indikatora koji se setuju nezavisno</u> jedan od drugog.
- Indikatori su podeljeni u dve grupe: indikatori statusnog karaktera i indikatori upravljačkog karaktera.
- Indikatori statusnog karaktera se postavljaju hardverski na osnovu rezultata izvršavanja instrukcija, a proveravaju se instrukcijama uslovnog skoka
- Indikatori upravljačkog karaktera se postavljaju softverski tokom izvršavanja posebnih instrukcija, a proveravaju se hardverski.
- Zbog indikatora upravljačkog karaktera, ovi registri su delom programski dostupni.



Statusni registar

<u>Uobičajeni statusni indikatori PSW registra:</u>

- N bit se postavlja na 1 ako je rezultat operacije negativan
- Z bit se postavlja na 1 ako je rezultat operacije nula
- C bit se postavlja na 1 ako ima prenosa/pozajmice pri aritmetičkim operacijama nad neoznačenim veličinama
- V bit se postavlja na 1 ako ima prekoračenja pri aritmetičkim operacijama nad celobrojnim veličinama sa znakom

Uobičajeni upravljački indikator PSW registra:

I – bit se postavlja na 1 ako su dozvoljeni maskirajući prekidi

PSW ... I ... V C Z N ...



Programski dostupni registri

- ☐ Tokom izvršavanja instrukcije, programski se može u ove registre upisivati novi sadržaj ili čitati postojeći.
- Registar kome se pristupa instrukcijom se specificira:
 - eksplicitno, u okviru adresnog polja instrukcije
 - implicitno, u okviru koda operacije instrukcije
- Ovi registri služe za čuvanje sadržaja koji je rezultat izvršavanja neke instrukcije, s tim da se taj sadržaj kasnije može koristiti prilikom izvršavanja drugih instrukcija.
- Pripadaju <u>arhitekturi računara.</u>



Programski dostupni registri

☐ Bro	oj i uloga ovin registara razlikuje se od procesora do procesora
<u>Najčeš</u>	śće se koriste sledeći registri:
	registri podataka – DR (Data Registers)
	adresni registri – AR (Address Registers)

- □ registri opšte namene GPR (General-purpose Registers)
- □ programski brojač PC (instrukcije skoka)
- statusni registar PSW (indikatori upravljačkog karaktera)



Registri podataka

- Omogućavaju <u>brži pristup podacima</u> zato što se tokom izvršavanja programa podaci uzimaju iz registara, a ne iz memorije (pristup memoriji je skoro za red veličine sporiji).
- Služe samo za čuvanje podataka i ne mogu se koristiti pri računanjima adresa operanada.
- Primenjuju se u slučajevima kada se tokom izračunavanja više puta koristi isti podatak (na primer, unutar petlji).
- Zbog sekvencijane prirode programa, <u>rezultat jedne operacije</u> se često koristi <u>kao ulazni podatak za narednu operaciju</u> (međurezultati obrade se smeštaju u registre podataka, kako bi im se kasnije brže pristupalo).
- Podaci <u>ostaju</u> u registrima podataka <u>što duže</u>, a tek se na kraju obrade konačni rezultat iz registra podatka prebacuje u memoriju.



Adresni registri

- Omogućavaju <u>brži pristup adresama</u> zato što se tokom izvršavanja programa adrese uzimaju iz adresnih registara, a ne iz memorije (pristup memoriji je skoro za red veličine sporiji).
- U adresnim registrima se mogu naći <u>adrese</u> podataka ili <u>podaci na</u> <u>osnovu kojih se računaju adrese podataka</u>.
- Adresni registri mogu biti <u>opšteg karaktera</u>, ali mogu biti i <u>specijalizovani</u> (na primer, bazni, indeksni) u skladu sa primenjenim načinom adresiranja.



Registri opšte namene

Mogu da imaju <u>različite uloge</u>, na primer da čuvaju podatke kao registari podataka ili adrese kao adresni registri.

U zavisnosti od načina projektovanja, postoje procesori koji:

- imaju specijalizovane registre (registre podataka, adresne registre, bazne registre i indeksne registre)
- imaju samo registre opšte namene,
 koji preuzimaju uloge specijalizovanih registara